

[Jane Oksen]

til plejehjemsbeboere. De undersøgelser, der er foretaget, har vist, at det har været en succes også på det økonomiske område. Det viser sig nu, at man, hvis man forlænger ordningen i to år, forventer, at man kan nedsætte det månedlige bidrag fra de 950 kr. i 1989 til 450 kr. i 1991 og til 350 kr. i 1992.

Det medfører selvfølgelig måske nogle offentlige merudgifter. Der er opstillet en lang række regnestykker om, hvad det egentlig koster. Det kan måske være svært at sige i forvejen, da man ikke ved, hvor mange der vil benytte ordningen. Der skal også føres nogle forhandlinger med kommunerne omkring bloktilskud osv. Men uanset om det måtte koste en smule mere, mener vi, at det er en så god menneskelig ordning, at vi fuldt ud kan tilslutte os, at vore ældre får de store valgmuligheder, som vi altid efterlyser.

Det er meget positivt, at regeringen også har den indstilling. Derfor stiller vi os meget undrende over for, at man, samtidig med at man indfører så gode ordninger på plejehjem, også er tilhænger af, at der ikke må oprettes flere plejehjemspladser. Det ser vi på med bekymring i Fremskridtspartiet, fordi vi ved, at der bliver flere, der bliver rigtig gamle. Man siger godt nok, at ældretallet vil falde lidt, men de rigtig gamle dårlige bliver der altså flere af. Derfor tror vi, at der er behov for plejehjemspladser. Man kunne også godt forestille sig, når man får så gode, fleksible ordninger, som der er lagt op til her, at der ville være flere, der gerne ville på plejehjem, ikke fordi de er dårlige, men fordi de er bange for at bo alene, fordi de er ensomme, og fordi de gerne vil være sammen med andre mennesker. Det synes vi netop at disse ordninger lægger op til, at også folk, der ikke absolut har behov for en plejehjemsplads på grund af sygdom osv., kan være et sådant sted og så vælge en lang række ordninger fra.

Vi tror også, at det på længere sigt vil blive billigere end disse ordninger. Måske vil medicinforbruget falde. Når man opdager, hvor dyr medicinen er, kan man måske godt undvære sine sovepiller om aftenen, og man kan måske også springe et måltid over – der er jo ingen der siger, at man behøver at have fire måltider hver dag, hvis man kan nøjes med to.

Alt i alt synes vi, det er en glimrende ordning. Vi er også tilhænger af, at personer med vidtgående fysiske og psykiske handicap får disse

muligheder, og vi synes også, at det er helt fint, at der i forslaget selvfølgelig er lagt op til, at de har nogle specielle problemer, nogle omsorgsytelser, som ikke kan fravælges osv. Selvfølgelig skal vi tage hånd om de virkelig handicappede, men de skal også have mulighed for at få nogle valgmuligheder lige så vel som vore ældre.

Ordningen har været en succes, og vi kan tilslutte os den, men vi vil gerne se nærmere på de økonomiske konsekvenser. I øvrigt er vi selvfølgelig tilhænger af de andre forslag, som vi betragter som nogle nødvendige ændringsforslag, for at ordningen overhovedet kan gennemføres – jeg tænker her f.eks. på, at der muligvis skal rejses nogle flere pensionssager. Det må vi så tage med, hvis det gavner helheden i forslaget.

Kirsten Lee (RV):

Det lovforslag indeholder adskillige udmærkede elementer. Amter og kommuner får mulighed for, såfremt de ønsker det, at overlade en række opgaver under bilstandsloven til selvejende institutioner. Vi giver altså hermed en generel hjemmel, og det er helt op til den enkelte kommune at udnytte den. Vi føler, at det er en udbygning af det lokale selvstyre.

Det væsentligste element i lovforslaget er efter Det Radikale Venstres opfattelse, at vi udstrækker og udvider den ordning, der har kørt på forsøgsbasis, og som går ud på, at mennesker på plejehjem selv skal have mulighed for at til- og fravælge visse ydelser. Gamle, der kommer på plejehjem, har altid tidligere været i stand til selv at administrere deres økonomi og vælge, hvad de vil købe for deres penge. Det er naturligt, at den slags rettigheder fortsætter, selv om man kommer på et plejehjem. Erfaringerne på området viser også, at beboerne er godt tilfreds med ordningen. De vælger selv, om de vil til frisør eller de vil have en ny kjole for deres penge.

Vi vil også gerne være med til at udstrække ordningen på forsøgsbasis til beboere med fysiske og psykiske handicap, og vi må så erkende, at vi hermed kan komme til at give nogle valgmuligheder til nogle mennesker, som ikke reelt selv er i stand til at vælge, og hvor personalet eller eventuelt familien vælger for dem. Vi vil være særlig opmærksom på de mennesker og deres behov, når ordningen til sin tid skal evalueres, og det samme gør sig naturligvis gæl-